

عنوان مقاله:

بررسی ارتقای پایداری در معماری بابره گیری از مصالح هوشمند ساختمانی

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی انسان، معماری، عمران و شهر (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

میلاد ع نم - کارشناس ارشد معماری، گروه معماری، واحد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، بروجرد، ایران

محمدرضا بمانیان - دکتری معماری، گروه معماری، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

با رشد جمعیت و گسترش شهرنشینی و افزایش روز افزون به تقاضای مسکن و فضاهای مختلف معماری جهت رفع نیازهای بشر امروز و از طرفی با پیشرفت در عرصه تکنولوژیهای جدید و مصالح نوین، نظام ساخت و ساز نیاز به تحول و اصلاح ساختاری هماهنگ با زمان خود با هدف افزایش عمر مفید ساختمان، افزایش مقاومت در برابر بلایای طبیعی، حفظ منابع طبیعی و توجه به طبیعت را بیش از پیش مطرح ساخته. لازم به ذکر است که بدانیم طبق آمار حدود نیمی از کل انرژی تولیدی کشور در صنعت ساختمان مصرف می گردد به همین منظور امروزه یکی از گامهای بلند در افزایش ارتقا پایداری و حل بحران فوق ایجاد ساختمانهای پایدار است که بتوانند بناهای با کارایی بالاتر، صرفه اقتصادی بیشتر و سازگارتر با محیط زیست داشت. در گام ابتدای پژوهشگران معماری و در ادامه طراحان این رشته به جهت افزایش کیفیت سطح زندگی وظیفه دارند اقدام به شناسایی و بهره گیری از ابزار، تکنولوژی و پیشرفتهای جدید (در این مقاله: مصالح هوشمند) نمایند. لذا به همین منظور در این پژوهش اقدام به واکاوی و تاملی اثر بخش بر افزایش ارتقای پایداری در معماری با بهره گیری از مصالح هوشمند ساختمانی صورت پذیرفته. بدیهی ست این شیوه در کشورهای پیشرفته مدتی است که مد نظر قرار گرفته و به اجرا درآمده، امید است که با توجه به موارد مطروحه در مقاله حاضر متخصصین این رشته گامی اساسی در رسیدن به اهداف توسعه پایدار و زندگی سبز همراه با آسایش در معماری دست یابند. روش گردآوری مقاله فوق با بررسی و مطالعه منابع لاتین و داخلی و بررسی طرحها و پروژه های اجرا شده با استفاده از کتاب ها و مراجعه معتبر علمی به شکل توصیفی صورت پذیرفته است.

کلمات کلیدی:

ارتقا پایداری، معماری پایدار، مصالح هوشمند

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/656789>

